

ώραία ποῦ εἶναι αὐτή!) Χαλδ. Συνών. ἄπιστος 5, ἀφάνταστος, ἀφώτιστος. β) Παράδοξος διὰ ζωηρότητα, ἀταξίαν κττ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): Ἄπλαστον παιδὶν ἐν' αὐτό. Ἄπλαστον κορίτζ' (κορίτσι). γ) Κακός, ἀλιτήριος Πόντ. (Κρώμν.): Ἄπλαστε! (ἀρατική ἐπιφώνησις). Συνών. ἄπιστος 4. 4) Ὁ μὴ ἀνήκων εἰς πλάσμα, ἀλλ' εἰς τὸν πλάστην, εἰς τὸν Θεὸν ΔΣολωμ. 48: Ποίημ.

Καὶ χτυπώντας ξεθυμαίνει | εἰς τὸ πέλαγο, εἰς τὴ γῆ,
ἢ ρομφαία σου πυρωμένη | ὅχ τὴν ἄπλαστη φωνή
(ἐννοεῖται ἢ ἐν τῇ προηγουμένῃ στροφῇ φωνὴ εἶμαι δὲ ὡσεὶ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ).

Β) Οὐδ. 1) Ὁ μὴ πλασθεὶς ὑπ' ἄλλου, ἀλλ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὑπάρχων, ὁ Θεὸς ΔΣολωμ. 166: Ποίημ.

Ἀπὸ τὸ Θρόνο τ' Ἄπλαστον | οἱ ἀγγέλοι ἐκατεβήκαν
καὶ μέσ' ὅς τοῦ μοσχολίβανον | τὸ σύγνεφον ἐμπήκαν.

2) Οὐδ., ἡ μήπω μεταβληθεῖσα εἰς ἄρτους ζύμη Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Κερασ.)

ἀπλεξάνιαστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀδλεξάνιαστος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *πλεξάνιαστος <πλεξάνιάζω.

Ὁ μὴ εἰς πλεξάνας, εἰς πλέγματα εὐθετημένος, ἐπὶ τῶν κρομμύων, σκόρδων κττ.: Λία 'ναι τ' ἀδλεξάνιαστα πόχομε, τὰ πολλὰ εἶναι δλεξανιασμένα. Μὲν δλεξάνα 'χω μόνου δλεξανιασμένη, τ' ἄλλα 'ν' ἀδλεξάνιαστα.

ἄπλερος ἐπίθ. ἄπληρος Πελοπν. (Γέρμ. Λακων.) ἄπληρὸς Βιθυν. Ἦπ. Κεφαλλ. Κύπρ. (Λεμεσ.) Λευκ. Πελοπν. (Αἴγ. Καλάβρυτ. Σουδεν. Τριφυλ.) κ. ἀ. — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,184 ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,31 ἄπλερος πολλαχ. ἄπλερο Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) ἄπληρους Θράκ. (Αἰν.) ἀνέπλερος Ἦπ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. πλερώνω παρὰ τὸ θέμ. τοῦ ἐνεστώτος. Διὰ τὴν παραγωγὴν ἰδ. ἄπλανος. Ὁ τύπ. ἀπληρὸς κατὰ τὸ ἀχαμνός. Περὶ τοῦ τύπ. ἀνέπλερος ἰδ. ἀ- στερητ. 1 δ.

1) Ὁ ἐστὶ ἀσχημάτιστος, ἀτελής, ἀτροφικός, ἄωρος, ἐπὶ νεογνοῦ κττ. Ἦπ. Θράκ. (Αἰν.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) Κεφαλλ. Λευκ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἀν. ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν.: Ἄπλερο πουλλὶ (τὸ μόλις ἐκκολαφθέν, τὸ μήπω ἀποκτῆσαν πτερὰ) Ἦπ. Ἄπλερο ἄβγὸ (τοῦ ὁποίου τὸ κέλυσφος εἶναι ἀπαλὸν ἐτι) Κεφαλλ. || Ποιήμ.

Ἀποκοιμείται ὁ θάνατος καὶ τὸ περιπλοκάδι
ποῦ πάντα κρύβεται δειλὸ καὶ τ' ἄπλερο κορμὶ του
ἄλλου στυλώνει τὸ φτωχό, δυναμωμένο τώρρα

ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἀν.

Ἔτσι ἐγεννήθηκε μικρὸς καὶ ὁ πόθος μου ὅς τὰ στήθη
καὶ ἀπ' ἄφαντο καὶ ἀπ' ἄπλερο πουλλάκι, στανραστὲ μου,
μεγάλωσε, πῆρε φτερά, πῆρε κορμὶ καὶ νύχια

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἄγουρος Α1, ἄμεστος 1, ἀπασπάλωτος 1. Πβ. ἄγιγος 2, ἀγίνωτος 3, ἀκάμωτος 2. β) Καθόλου, ἰσχνός, ἀδύνατος, ἀτροφικός Βιθυν. Ἦπ. Πελοπν. (Γέρμ. Καλάβρυτ. Λακων.): Τὸ παιδί εἶναι ἀκόμα ἀνέπλερο Ἦπ. Ἀρνὶ ἄπληρο Γέρμ. Τὸ μωρὸ πολὺ ἄπλερο εἶναι, δὲν παίρνει ἀπάνου του Βιθυν. Παιδὶ ἀπληρὸ Λακων. Πβ. ἄγουρος Α3. 2) Ὁ μὴ πληρωθεὶς, ὁ μὴ ἀποδοθεὶς Πελοπν. (Αἴγ. Γέρμ. Καλάβρυτ.): Τὰ χρέη εἶναι ἄπλερα ἀκόμη Αἴγ. Τὸ μεροδούλι του εἶναι ἄπλερο αὐτόθ. Συνών. ἀπλέρωτος 2. β) Ὁ μὴ λαβὼν τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸν Θράκ.: Δούλεψε τόσες μέρες κ' ἔφρυγε ἄπλερος. Συνών. ἀπλέρωτος 2β. 3) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἐπληρώθη ἡ ἀξία Πελοπν. (Σουδεν.): Μοῦ 'χει ἄπλερο τὸ σπίτι. Συνών. ἀπλέρωτος 3.

ἀπλέρωτα ἐπίρρ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀπλέρωτος.

Χωρὶς πληρωμὴν: Δὲ γίνεται τίποτε ἀπλέρωτα. Κερνή ἀπλέρωτα. Συνών. τζάμπα.

ἀπλέρωτος ἐπίθ. ἀπλήρωτος λόγ. κοιν. ἀπλέρωτος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Χαλδ.) ἀπλέροντος Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ. ἀ.) ἀπλέροντε Τσακων. ἀπλέρωτος Θράκ. (Ἡράκλ. Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ μετγν. ἐπίθ. ἀπλήρωτος.

1) Ἀνεκπλήρωτος, ἀνικανοποίητος Πόντ. (Χαλδ.): Τὰ μουράτᾱ μ' ἀπλέρωτα εἶναι (μουράτ' = πόθος διακαῆς) || Ἄσμι.

Ἐχω μουράτᾱ ἀπλέρωτα, γεφύρᾱ χαλασμένα.

Ἦ σημ. καὶ μετγν. Πβ. Φίλ. 2, 548, 6 «ἀπλήρωτοι ἐπιθυμῖαι». β) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου εἶθε νὰ μὴ ἐκπληρωθοῦν αἱ ἐπιθυμῖαι, ἐν ἀραις Πόντ. (Κερασ.): Ἀχαρε καὶ ἀπλέρωτε! Ἀχαρος καὶ ἀπλέρωτος νὰ εἶσαι! 2) Ὁ μὴ πληρωθεὶς, ἰδίᾳ ἐπὶ ὀφειλῆς ἢ ἀντιμισθίας κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.): Ἀπλέρωτο μεροκάματο-νοῖκι-χρέος κττ. κοιν. Συνών.

ἀπλερος 2. β) Ὁ μὴ λαβὼν τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸν κοιν.: Ὅλοι πλερώθηκαν κ' ἐγὼ ἔμεινα ἀπλέρωτος. Συνών. ἀπλερος 2β. 3) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἐπληρώθη ἡ ἀξία Ἄνδρ. Θράκ. (Κασταν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Γιὰ νὰ πλερωθῇ τὸ αἷμα καὶ μὴ μείνῃ ἀπλέρωτο Θράκ. (Κασταν.) Τ' ἀπλέρουτον εἶνι ρουστ' μώτιρον Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀπλέρουτ' διάβας τ' παπᾱ δὲν πᾶνιτι αὐτόθ. Ἀπλέρωτο τό 'χω ἀκόμη τὸ κριάρι Ἄνδρ. Συνών. ἀπλερος 3. β) Ἐνεργ.

ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρωτος 3. β) Ἐνεργ. ὁ μὴ πληρώνων, ὁ μὴ ἀποδίδων μίσθωμα, ἀμοιβὴν κττ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἰγὼ ὅς τοῦ μύλου αὐτὸν ἀλέθου ἀνέξουσ καὶ ὅς τ' νιρουτριὰ ἀπλέρουτους καμώνου τὰ σκοντιὰ μ' (ἀλέθω χωρὶς νὰ δίδω τὴν εἰς εἶδος ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν νεροτριβίαν ἐξεργάζομαι τὰ μάλλινα ὑφάσματα μου χωρὶς νὰ πληρώνω). 4) Ὁ μὴ δεχθεὶς δῶρα, ὁ μὴ δωροδοκηθεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ.: Οἱ ἄλλοι εἶναι πλεωμένοι καὶ δὲ λέν τὴν ἀλήθεια, μ' αὐτὸς εἶναι ἀπλέρωτος Κορινθ. Συνών. ἀδώρητος. 5) Ἀφθονος, πολὺς, ἀτελεύτητος (δηλονότι ἐκ τοῦ δωρεὰν προερχομένου λαμβάνει τις πολὺ) Δαρδαν. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἡράκλ. Μυριόφ. Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Πάγγ.) Προπ. (Κύζ.): Ἀπλέρωτο νερό ἤπια Ἡράκλ. Ἀπλέρωτα ἐν' πρᾶ τὰ γρόσια καὶ δὲν τελειώνουν Σαρεκκλ. || Φρ. μετὰ τοῦ ἄσωστος ἢ πολὺς: Ἀσωτα καὶ ἀπλέρωτα εἶναι πρᾶ τὰ βάσανά μ' Κύζ. Ἀσωτος καὶ ἀπλήρωτος Δαρδαν. Πολλὰ καὶ ἀπλήρωτα Θράκ. Ἀσωστα καὶ ἀπλήρωτα Ζαγορ. Ἀσωστες καὶ ἀπλέρωτες ἔφαγε (δηλ. τοῖς ξυλγῆς) Παγγ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄπειρος (Π).

ἀπλέρω